

30 Бо ми знаємо Того, Хто сказав: «Моя помста, Я віддам», — говорить Господь; і ще: «Господь буде судити Свій народ!»

31 Страшно впасти до рук Бога Живого!

32 Згадуйте ж попередні дні, коли ви, будучи просвічені, витримали великий подвиг страждання,

33 з одного боку — у ганьбі та ўтисках, служачи видовищем, а з іншого боку — співучасниками тих, хто був їм підданий.

34 Адже й моїм кайданам ви співчували, і грабіж вашого майна прийняли з радістю, знаючи, що у вас самих є краще і немишче майно на небесах.

35 Отже, не залишайте сміливого прагнення вашого, якому є велика нагорода.

36 Тому що терпіння* потрібне вам, щоб, виконавши волю Богу, одержати обіцяне;

37 «Бо ще зовсім недовго — і Грядущий прийде і не забариться».

38 Праведний житиме вірою; а якщо відступить — не благовольті до нього душа Моя».

39 Ми ж не з тих, хто коливається на загибель, але віруючі на спасіння душі.

Шляхи віри древніх

11 Віра ж є сутність¹ того, на що уповасмо², впевненість у тому³, чого не бачимо.

2 Бо в ній засвідчені древні.

3 Вірою пізнаємо^б, що світи улаштовані словом^к Божим, так що з невидимого постало видиме.

30 Пов 32:35; Рим 12:19.

31 Пов 32:40; Лк 12:5.

32 2Кор 4:6; Гал 3:4; Флп 1:29; 1Сол 2:14.

33 1Кор 4:9; Флп 1:7.

34 Мт 5:12; 6:20; Лк 12:33; 2Тим 1:16.

35 Мт 5:12; Євр 11:26; 12:2.

36 Лк 21:19; Як 1:4; Кол 3:24.

37 Пов 30:3; Лк 18:8; Дн 1:9; 2Пет 3:3–4; Авв 2:3–4.

38 Пр 3:32; Рим 1:17.

39 Дн 16:31; 1Пет 1:9; 2Пет 2:20.

Розділ 11

1 Ін 20:29; Рим 8:24; 10:17; 2Кор 4:18; Євр 10:38.

2 Євр 11:4–5.

3 Пс 32:6; Рим 1:20.

30 Ібо ми знаємо Того, Кто сказав: «Моє отпщение, Я воздам», — говорит Господь; и ещё: «Господь будет судить Свой народ!»

31 Страшно впасть в руки Бога Живого!

32 Вспоминайте же прежние дни, когда вы, будучи просвещены, выдержали великий подвиг страданий,

33 с одной стороны — в поношениях и притеснениях, служа зрелищем, а с другой — сопричастниками тем, кто был им подвергнут.

34 Ведь и моим узам вы сострадали, и грабёж вашего имущества приняли с радостью, зная, что у вас самих есть лучшее и непреходящее имущество на небесах.

35 Итак, не оставляйте смелого устремления вашего, которому имеется великое воздаяние.

36 Потому что терпение* нужно вам, чтобы, исполнив волю Божью, получить обещанное;

37 «Ибо ещё совсем немного — и Грядущий придёт и не замедлит».

38 Праведный будет жить верой; а если отступит — не благовольті к нему душа Моя».

39 Мы же не колеблющиеся на погибель, но верующие ко спасению души.

Пути веры древних

11 Вера же есть сущность¹ того, на что уповасмо², уверенность в том³, чего не видим.

2 Ібо в ній засвідечельствова- ны древніе.

3 Верой познаём, что миры устроены словом^к Божьим, так что из невидимого произошло видимое.

11:1⁽¹⁾ ὑπόστασις (хюпостасіс) – іпостась; сутність, суть (найголовніше, основне в кому-, чому-небудь), зміст чого-н., основа речі чи явища, ество; реальність; підстава, квінтесенція, субстанція, першооснова, під- основа; тверда впевненість у тому, на що уповасмо.

11:1⁽²⁾ ἐλπίζω (елпізо) – уповати (вважати ймовірним здійснення чогось бажаного, твердо надіятися, сподіватися на бажані результати) покладатися, розраховувати.

11:1⁽³⁾ πρᾶγμα (праґма) – про річ; подію, обставину.